

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

8.1.2023 – 1. sunnuntai loppiaisesta

Kasteen lahja

Tekstit

Psalmi Ps. 89:19-22, 27-30

1. lukukappale Jes. 61:1-3

2. lukukappale Ap.t. 8:26-40

Evankeliumi Joh. 1:29-34

Esirukouksissamme: Leena, Eero, Ron, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 10.1.

klo 14.00 Kammari **Impola**

klo 19.00 Eng. Raamattupiiri **Zoom**

Ke 11.1.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18:30 Neuvoston kokous **Regent St.**

To 12.1.

klo 18.30 Raamattupiiri **Zoom**

Su 15.1.

klo 10.00 Messu † **Voima**

klo 11.30 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

Psalmi: Ps. 89:19-22, 27-30

Herra on meidän kilpemme, Israelin Pyhä meidän kuninkaamme! Näyssä sinä kerran vakuutit palvelijoillesi: ”Minä olen valinnut nuorukaisen kansan joukosta, olen pannut kruunun sankarin päähän. Minä olen löytänyt palvelijani Daavidin ja voidellut hänet pyhällä öljylläni. Minun voimani vahvistaa häntä ja käteni on hänen tukena.

Hän sanoo minulle: ’Sinä olet minun isäni, olet Jumalani, turvakallioni.’ Minä otan hänet esikoisekseni, nostan kuninkaista korkeimmaksi. Koskaan en ota häneltä pois armoani, minun liittoni kestää horjumatta. Minä annan hänen sukunsa säilyä iäti, annan hänen valtaistuimensa pysyä niin kauan kuin taivas kaartuu maan yllä.

1. lukukappale: Jes. 61:1-3

Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, parantamaan ne, joiden mieli on murtunut, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlituille kahleitten kirpoamista, julistamaan Herran riemuvuotta, päivää, jona Jumalamme antaa palkan. Hän on lähettänyt minut lohduttamaan kaikkia murheellisia, antamaan Siionin sureville kyynelten sijaan ilon öljyä, hiuksille tuhkan sijaan juhlapäähineen, murheisen hengen sijaan ylistyksen viitan. Heitä kutsutaan Vanhurskauden tammiksi, Herran tarhaksi, jonka hän itse on istuttanut osoittaakseen kirkkautensa.

2. lukukappale: Ap.t. 8:26-40

Herran enkeli puhui Filippokselle: ”Lähde etelään päin ja mene tielle, joka vie Jerusalemissa Gazaan ja on autio.” Filippos lähti sinne. Juuri silloin sitä tietä tuli mahtava etiopialainen hoviherra, eunukki, joka hoiti Etiopian kuningattaren eli kandaken koko omaisuutta. Hän oli käynyt Jerusalemissa pyhiinvaellusmatkalla ja oli nyt palaamassa kotiin, istui vaunuissaan ja luki profeetta Jesajan kirjaa. Henki sanoi Filippokselle: ”Mene lähemmäs ja pysyttele vaunujen vieressä.” Filippos juoksi vaunujen luo, ja kuullessaan miehen lukevan profeetta Jesajaa hän sanoi: ”Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?” Mies vastasi: ”Kuinka ymmärtäisin, kun kukaan ei minua neuvo.” Hän pyysi Filipposta nousemaan vaunuihin ja istumaan vierellään. Kohta, jota hän kirjasta luki, oli tämä: – Niin kuin lammas hänet vietiin teuraaksi, niin kuin karitsa, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Kun hänet alennettiin, hänen tuomionsa otettiin pois. Kuka voi laskea hänen jälkeläistensä määrän? Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä. Hoviherra sanoi Filippokselle: ”Voisitko sanoa, kenestä profeetta puhuu, itsestäänkö vai jostakin toisesta?” Filippos rupesi puhumaan, aloitti tuosta kirjoitusten kohdasta ja julisti miehelle evankeliumia Jeesuksesta. Matkan jatkuessa he tulivat paikkaan, jossa oli vettä. Silloin hoviherra sanoi: ”Tässä on vettä. Estääkö mikään kastamasta minua?” Filippos sanoi hänelle: ”Jos koko sydämeistäsi uskot, se on mahdollista.” Hoviherra vastasi: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.” Hän käski pysäyttämään vaunut, ja he molemmat, Filippos ja hoviherra, astuivat veteen, ja Filippos kastoi hänet. Kun he olivat nousseet vedestä, Herran Henki tempasi Filippoksen

pois. Hoviherra ei enää nähnyt häntä mutta jatkoi iloisena matkaansa. Filippos ilmaantui sitten Asdodiin. Evankeliumia julistaen hän kulki kaupungista kaupunkiin, kunnes tuli Kesareaan.

Evankeliumi: Joh. 1:29-34

Seuraavana päivänä Johannes näki, että Jeesus oli tulossa hänen luokseen. Johannes sanoi: "Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Hän on se, josta sanoin: 'Minun jälkeeni tuleva kulkee edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.' Minäkään en tuntenut häntä, mutta juuri sitä varten olen tullut kastamaan vedellä, että Israel saisi tietää, kuka hän on."

Johannes todisti: "Minä olen nähnyt, kuinka Henki laskeutui taivaasta kyyhkysen tavoin ja jäi hänen päälleen. Minäkään en häntä tuntenut. Mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedellä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhällä Hengellä.' Minä olen sen nähnyt ja todistan, että tämä mies on Jumalan Poika."

Saarna Pastori Johanna Porkola

Olin pappeni ensimmäisenä syksynä kastamassa lasta. Varmaan toimintani oli haparoivaa tai lapsen isä oli muuten vain hermostunut, koska lasta oli kastamassa kokematon pappi. Ilmeisesti olin sen ilmaissut, vaikka ei lapsi ensimmäinen kastettavani ollut. Joka tapauksessa hän tuli luokseni kasteen jälkeen ja rohkaisevasti taputti minua olalle sanoen: "Hyvin suoritettu". Vaikka isä halusi olla ystävällinen ja minulle tuosta eleestä tuli hyvä mieli, oli se kuitenkin kommenttina, etenkin teologisesti, väärin. Kasteessa kukaan ei suorita mitään, ei tee mitään, ei ole mitään. Ei kukaan muu kuin kolmiyhteinen Jumala, Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Amen. Tähän voisi päättää tämän saarnan kasteesta, mutta jatkan vielä.

Vaikkei tätä pyhää varsinaisesti ole Johannekselle omistettu, on Johanneksen persoona, hänen todistuksensa, hänen saarnaamansa kaste, merkittäviä asioita kun ajattelemme Jeesuksen toiminnallisen ajan alkua. Persoonana Johannes on mielikuvitusta kiihottava. Olette kenties nähneet erilaisia kuvia ja filmatisointeja evankeliumeista. Joskus tuntuu, että aivan liiankin kanssa on päästetty mielikuvitus valloilleen. Kastaja kuvataan rohkeana, ilkeänäkin, aivan kuin 60-luvun lopun boheemiyhteisön karismaattinen johtaja. Jeesus vaikuttaa hänen rinnallaan jopa tylsältä.

Kuitenkin Johannes oli vain airut. Johannes on hyvin tietoinen omasta asemastaan edelläkävijänä. Hän ei pyri ottamaan kunniaa itselleen. Se on melko merkittävä. Eikö ole yleensä niin, että jokainen ottaa itselleen kaiken mitä saa ja osan myös toisten ansiosta ja kunniaa. Johanneksen täytyy olla siis tosissaan. Johannes on kaikessa uhossaan nöyrä. Erikoinen yhdistelmä: Uhmakas ja nöyrä. Hänen asemansa Johanneksen evankeliumin todistajana on suuri, suorastaan voimallinen, ja hän tekee sen evankeliumin alussa. Evankeliumi ei pidä piilossa sitä, kuka Jeesus on. Hän on Jumalan Karitsa, hän kastaa Pyhällä Hengellä, hän on Jumalan Poika.

Jos kuuntelitte tai luit tarkkaavaisesti tekstin, siinä ei kuvata Jeesuksen kastetta. Siinä puhutaan samanlaisesta tapahtumasta kuin muissa evankeliumeissa, mutta ei varsinaisesti kuvata sitä. Miksi? Joissakin piireissä, ehkä Johannes-evangelistan seurakunnassa, koettiin ongelmallisena, että Jeesus antoi kastaa itsensä. Ehkä siksi sitä ei tässä kuvata. Millaista kastetta Johannes oikein julisti: Hän kehotti ihmisiä kääntymään ja ottamaan kaste, jotta synnit annettaisiin heille anteeksi. (Luuk 3:3). Ihmiset antoivat kastaa itsensä merkinä katumuksesta, syntien anteeksiantamisesta. Se oli jotakin minkä saattoi toistaa. Erään teorian mukaan Jeesus olisi ollut aluksi Johanneksen opetuslapsien joukossa. Jeesus on muiden mukana mennyt etsimään puhdistautumista synneistä. Eikö Jeesus ollutkaan synnitön? Jos muistatte Matteuksen evankeliumissa kuvatun kastehetken, niin siinä Johannes estelee toimintaansa Jeesuksen kastajana. Hän sanoo, että Jeesuksen tulisi kastaa Johannes, eikä päinvastoin. Mitä Jeesus vastaa tähän? "Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon." On Jumalan tahto, että tulemme kastetuksi. On Jumalan tahto, että Jumala ottaa meidät omikseen kasteessa.

Pieni lapsi ei tiedä tai ymmärrä mitä kasteessa tapahtuu. Emme varmaan kukaan vauvana kastettu muista tilanteesta mitään. Tämä on joillekin kirkkokunnille ongelma; ihminen ei ole suullaan tunnustanut haluaan kasteelle. Lapsikaste korostaa Jumalan vanhurskauttavaa työtä ja toisaalta seuraa sitä perinnettä minkä luemme Uudesta testamentista mm. Apt. teoissa Paavali kastoi perhekuntia. Johanneksen evankeliumin päähuomio on kuitenkin kertoa siitä merkistä, joka Johannes Kastajalle annettiin. Tässä oli nyt sen jonka edellä hän on kulkenut. Hän, jonka tietä Johannes on ollut raivaamassa ja polkua tasoittamassa.

Kuka Jeesus sitten on? Miten Hänet esitellään yleisölle? Johannes esittelee Jeesuksen karitsana, Jumalan Karitsana. Tuo ilmestyskirjasta tuttu hahmo, meille tuttu jokaisesta messusta ehtoollisrukouksessa. Jeesus on uhri, pääsiäislammas, meidän syntiemme kantajana. Vahvana tulee Johanneksen suusta se mikä on oleva Jumalan Pojan tehtävä maailmassa. Ennen kuin mitään ihmetekoja ja opetuksia on edes nähty ja kuultu, on Jumalan Pojan tehtävä uhrina tiedossa. Melkoisen fatalistista, jos näin voisi sanoa. Vain siksi Jeesus tuli. Vain siksi me iloitsimme juuri jouluna seimen äärellä, ikään kuin unohtaen todellisen tarkoituksen seimen lapselle. Hän syntyi kuollakseen meidän syntiemme puolesta.

Jeesuksen kaste hänen kärsimystiensä alkuna on kasteemme perusta. Meitä ei ole kuitenkaan kastettu Johanneksen kasteella vaan kolmiyhteiseen Jumalan nimeen kertakaikkisesti.

”Tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista.”

(Room. 6:3–4) Näin ilmaisee Paavali kirjeessään Roomalaisille. Vanha ihminen haudataan ensin Jeesuksen kanssa. Ihmisen elämässä kaste on uuden elämän alkupiste. Kasteesta alkaa elämä kristittynä, Jumalan lapsena. Kuten Johannes sanoo, Jeesus kastaa Pyhällä Hengellä. Mutta vaikka me kasteessa saamme tuon Pyhä Hengen, kristityn elämä on jatkuvaa parannusta, paluuta kasteen armoon ja lahjaan. Me emme jätä kastetta taaksemme. Kaste ei takaa sitä, että en elämässäni tekisi mitään virheitä. Se ei tee minusta hyvää. Ei, teemme paluuta kasteeseen koko ajan. Muistamme aina, että emme ole mitään, emme kykene omilla töillämme mihinkään. Kaikki armo on lahjaa, ilmaiseksi saatu ja kalliisti maksettu, uhrikaritsan tähden minulle annettu. En ole sanonut mitään, tehnyt mitään, että se armo minulle annettaisiin. Onkin aivan mahtavaa, että meidät luterilaiset kastetaan vauvoina. Emme ole millään lailla vaikuttaneet siihen, että olemme kastettu. Vanhempiemme usko ja rakkaus on meidät kasteelle tuonut. Asia josta voi olla syvästi kiitollinen. Koska sinut ja minut on Kolmiyhteiseen Jumalaan kastettu, armo kuuluu meille, vaikka usko horjuukin. Aina on mahdollista palata takaisin. Isä ottaa aina takaisin.

”Kasteen liitto on varma silloinkin, kun uskomme horjuu. Kun turvaamme kasteen armoon, meidän ei tarvitse omin voimin tehdä parannusta. Pyhä Henki kitkee meistä joka päivä itsekkyyttämme ja herättää meissä uutta uskoa ja rakkautta.” (Katekismus) Ei tarvitse omin voimin tehdä parannusta. Se on huikea ajatus, ja kuitenkin niin vaikea hyväksyä ja uskoa.

En tiedä milloin viimeksi olet ollut suomalais-luterilaisessa kastejuhlassa. Kaavaan on tullut eräitä hyviä korjauksia tai oikeastaan paluuta vanhaan, Lutherin aikaan. Näitä elementtejä ei ollut silloin kun minut 70-luvun alussa kastettiin. Nykyään kasteen jälkeen tapahtuu kastekynttilän sytyttäminen. Pappi ojentaa sytytetyn kynttilän vanhemmille sanoen seuraavat Johanneksen evankeliumin sanat: *Jeesus sanoo: Minä olen maailman valo, Se, joka seuraa minua ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo* (Joh. 8:12). On selvää, että jos tästä huoneesta sammuisi kaikki valot ja ainoa valonlähde olisi tuo kynttilä, me kaikki katsoisimme vain tähän kynttilään. Silmä vaistomaisesti hakee valoa. On kuitenkin kumma, että ihminen haikailee elämässään pimeyteen. Hän lähtee hortoilemaan ja etsii keinovaloa, joka lämmittäisi ja olisi kirkkaampi ja parempi. Niin ei kuitenkaan ole. On vain yksi todellinen elämää ja rakkautta, armoa ja totuutta antava valo ja se on Kristus. Pidä katse tiukasti Kristuksessa, niin mikään paha ei voi sinua todella vahingoittaa. Olet aina voittajan puolella, olet aina valon puolella.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury